

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 226/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Ивковић, адвокат из ..., против тужених 1. Високе пословне школе струковних студија из Ваљева и 2. ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Стефановић, адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1498/16 од 04.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1498/16 од 04.10.2019. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Ваљеву П1 45/15 од 28.01.2016. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи као незаконит уговор о допунском раду бр. .. од 01.10.2014. године, закључен између тужених, што су исти дужни признати и трпети. У ставу другом изреке обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1498/16 од 04.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена одлука је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба је поднета дана 02.03.2015. године, ради поништаја уговора о допунском раду, закљученог између тужених дана 01.10.2014. године. Према реферату тужбе, тужилац је запослен код туженог првог реда, на неодређено време, са пуним радним временом. Предметни уговор тужилац оспорава сматрајући да је он могао да одржава допунске часове (ван радног односа) и да стога није било потребе за ангажовањем туженог другог реда. Као вредност предмета спора у тужби је назначен износ од 120.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 998,00 евра.

Код изложеног стања ствари, следи да ревизија није дозвољена према прописаном цензусу, јер је вредност предмета спора значајно нижа од прописаног ревизијског прага од 40.000,00 евра. При том, предметни спор није у вези са заснивањем, постојањем или престанком радног односа, па ревизија тужиоца није дозвољена ни по члану 441. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић